

**REDACTIA
și ADMINISTRATIA:**
Deák Ferenc-utca 35.

Articoli și corespondențe pentru publicare se trimit redacției.

Concurs, inserțiuni și taxele de abonament se trimit administrației unei tipografii diecezane.

BISERICA ȘI ȘCOALA

FORUM BISERICICĂ-ȘCOLASTICĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

APARE OORTA ÎN SĂPTĂMÂNĂ: DUMINECĂ.

ABONAMENTUL:
Pe un an 10 coroane
Pe jum. an 5 coroane

Pentru România și străinătate:
Pe un an 14 franci.
Pe jum. an 7 franci.

Telefon pentru oraș și comitat Nr. 266.

Cum stăm cu idealismul?

In munții Alpi trăiesc un fel de marmote, cari din anul întreg 7—8 luni le dorm în culcușurile lor subterane bine pregătite și provăzute cu de-ale mâncării, și numai 4—5 luni viețuiesc treze pe suprafața pământului. Dar chiar și în timpul treziei lor, toată munca ce o desfășoară, e făcută în vederea somnului viitor. Nu-i vorbă! Comod principiu de viață au marmotele acestea! Pagubă e însă, că bunul Dumnezeu nu și-a estins ordinătuinea aceasta preaințeleaptă și asupra oamenilor, cari nu cred numai în stomac! Ce atmosferă liniștită și frumoasă s'ar înstăpâni pe pământ, dacă la sosirea primului frig dela sfârșitul lui Octombrie toți oamenii, cari nu cred și nu au nici un ideal de viață, și-ar adună grăunțele câștigate vara, și-ar astupă bine ușile și ferestrele, și apoi s'ar adânci încetul cu încetul într'un somn fericit, din care nu ar fi trezire decât în poeticul și căldicelul Mai! Cu somnul de iarnă al oamenilor-animale s'ar curmă dela sine firul multor mizerii pe pământ.

Viețea familiară și socială s'ar curați de multe minciuni, intrigi, calomnii, cari astăzi le pun bețe în roate și le amăresc, fiindcă autorii lor ticăloși ar dormi paralel cu marmotele, fiecare în culcușul său, cu sacul de grăunțe și cu ulciorul de apă la cap. Ce ușor și bine ar putea să lucreze pentru binele trupesc și sufletească al omeneimii, oameni, cari viețea aceasta pământească nici nu și-o pot închipui altcum, decât având un ideal de muncă! Câtă energie, câtă liniște și seninătate sufletească, — o condiție fundamentală pentru a putea munci — câte speranțe nu răpesc oamenii ticăloși, oamenilor de muncă și de ideal. Știința medicală a constatat, că răutatea și ticăloșia omenească, au același efect distrugător asupra fizicului și psihicului omenești.

ca și cei mai periculoși bacili, de aceea „hinc illae lacrimae“ cu somnul de iarnă al oamenilor. Durere! Bunul Dumnezeu a lăsat o seamă de oameni pe pământ, cari nici nu dorm, dar nici nu lucră, ci duc rolul de paraziți veninoși. Vitalitatea unui neam pe pământ o decide raportul ce există între membrii lui de muncă și cu un ideal, și între paraziți. Idealismul, care sacrifică totul pentru cultură și progres, și animalismul, care se încină numai stomacului, aceste două concepții de viață se luptă între olaltă, și după cum învinge una sau alta, se înalță ori pierde un neam.

La popoarele culte vedem că zilnic sporesc acele mijloace, cari au de țintă să răspândească idealismul și să distrugă animalismul. Biserica și școala sunt puse în tot mai bune condiții de muncă, ca cu atât mai ușor să poată să-și împlinească rolul lor de răspânditoare al idealismului în viață. *Intreagă viață economică așa e organizată, ca aceasta în ultima consecvență să servească cultura.* Deviza unui popor cult de astăzi este: *Tot mai mult teren sufletului!*

Și iarăși, un popor, care nu dă cuvenită atenție idealismului în viață, face același lucru ca și omul, care prin o viață greșită și păcătoasă își slăbește puterea de rezistență a globurelor albe din sânge, cari precum este cunoscut, au menirea să distrugă toți bacilii periculoși ce intră în corp.

La popoarele culte și vrednice de viață, sunt îmbrățișate cu o râvnă nemaipomenită, toate acele mijloace și instituții, despre cari cultura generală a constatat, că sunt în stare să scoată pe om din animalism, și să-l facă tot mai idealist.

Cât se cultivă de intensiv la popoarele apusene, bunăoară, *turistică*.

Unor oameni de ai noștri, cu carte, li se va părea ceva curios, faptul că cineva, cu

pericoul de a-și pierde viața, se suie pe cutare stâncă fioroasă. Deși turistica cu pericoile și frumșetile ei, deopotrivă de mari, *agerește simțurile, otelește voința și curățește sufletul*, făcându-l pe om mai harnic și mai nobil. Nu e o simțire de toate zilele, să fi învins cu slabă ta putere omenească, o grandioasă piedecă naturală; nu e placere de toate zilele, să vezi jos la picioarele tale întreaga podoabă a munților, râurilor și văilor. O atare placere, încă necunoscută, trebuie să-ți torquească totă mizerabilitatea. Ce fericită poate fi o națiune, care are tot mai mulți fii scăldăți în priveliști de acestea!

Cât pond se pune pe organizațiunile tinerilor în țările culte, numai ca să se formeze din ei odată oameni de ideal și de muncă!

Câte reviste pentru literatură frumoasă și sport nu seamănă cu mâna plină, în Apus, idealismul dătător de viață!

Idealismul pătruns în viața socială peste tot și apoi în viața familiară au dat pe marii cercetători pe toate terenele științei Apusului. Reprezentanții celebri ai literaturii, artei și științei, numai din o viață îmbibată cu idealism au putut să răsără!

Și acum o întrebare! Cum stăm noi cu idealismul? Să spunem noi vre-o dată copiilor noștrii viața oamenilor celebri, și îi îndemnăm noi să urmeze și ei calea aceasta frumoasă? Peste tot, în con vorbirile noastre cu copiii, cum le prezentăm valorile vieții? Vițelul de aur se bucură în conversațiunea noastră familiară zilnică, ori cultura adevărată de cea mai mare cinste?

Noi avem un singur isvor de idealism: *biserica*. Încercăm noi oare, să înțelegem biserică, ori în neglijența noastră de cugetare o persiflăm? *Care este atitudinea noastră față de chemarea bisericei, care țintește să ne desbrace de tot ce e ordinat și să ne însufle respect față de tot ce e bun, sfânt și curat?*

Cum vorbim înaintea copiilor despre biserică și în ce culoare le-o prezentăm, fiindcă soarta noastră se cuprinde în soarta bisericii? Întrucât o respectăm și o cinstim, suntem capabili de elevare sufletească și idealism, și în măsura în care o zdrobim cu picioarele, moare din noi orice *inclinare spre idealismul dătător de viață*. *Și unde nu e idealism, acolo peiera e pe cale*. Deviza noastră să fi deci

de acum încolo: *prin biserică la idealism, și prin idealism la viață*. Copiii noștri să crească în respectul nemărginit al muncii și al idealismului, pentru că numai muncă și idealismul ne pot garantă viitorul.

Zero.

Recensiunea „Abecedarul Fonomimic întocmit și desemnat de Iosif Moldovan” și „Îndrumările Metodice la Abc. Fonomimic de Iosif Moldovan.”

Abecedarul, mai mult decât oricare altă carte de școală, trebuie să fie întocmit după mintea copiilor. Autorul abecedarului trebuie să fie un pedagog consumat și cu experiență, căci cartea lui este artă pedagogică aplicată, care arată totodată potecile pe care se poate îndrumă sufletul elevilor spre tainele Impărației celor scrise, el trebuie să fie în numele unui precept pedagogic, el trebuie să fie artistul, care se apropie de sufletul elevilor prin desemnările și povestirile manualei său, și fiindcă în abecedar se dă temelia, laptele cunoștințelor de mai târziu, trebuie să fie un bun arhitect, care știe ce are să pună la temelie. Din acestea motive e atât de greu să scrii un abecedar bun. Nu este deci nici o mirare, că până acum am avut atât de puține abecedare bune.

Profesorii, cari au studiat știința pedagogică în Germania au adus cu ei metodul cuvintelor normale și ne-au dat singurele abecedare, cari prezintau un nivel mai înalt. În dieceza noastră nu au pătruns aceste manuale, iar în timpul din urmă au năpădit școalele abecedare învățătorului-director I. Vuia, clasice exemple ale desorientării pedagogice și ale unui mercantilism sec, cari numai în lipsa altor manuale potrivite au putut fi tolerate în lista manualelor noastre școlare. Într-astfel de împrejurări ne este binevenit „Abecedarul fonomimic întocmit și desemnat de dl Iosif Moldovan, învățător-director școlar în Arad”, un bun manual școlar, care va putea scoate din uz secărurile pedagogice cui-bările mai ales în dieceza noastră.

Primul abecedar fonomimic a apărut la noi înainte cu 9 ani și era transplantarea în românește a acestui metod după abecedarul unguresc al învățătoarei Roza Czukrász, cu toate greșalele și greutățile unui început bun pentru a face cunoscut și la noi acest metod. Abecedarul dir. Moldovan însă este mult superior, nu numai prin forma lui atrăgătoare, ilustrațiunile multe și interesante, cari îl fac una dintre cele mai bune și mai apreciate cărți pentru copiii, — chiar și a celor ce nu sunt încă de școală, — ci și prin conținutul și împărțirea metodică a acestui abecedar.

Exercițiile de desemn, cari fără îndoială trebuie să conducă elevii, să le exerciteze mâna și să le măreasă interesul, lipsean din cele mai multe manuale de până acum, sau se mărginean la plăcăciunea linii drepte, orizontale, piezișe și perpendiculare, din cari se combinau câteva unele și mobile: mătură, scaun, masă etc. Se știe însă, că este cu mult mai ușor să desemnezi linii curbe, și nu mai încapse îndoială, că pentru prima treaptă a învățământului trebuie ales ce este mai ușor. *Abecedarul lui Moldovan dă un curs practic de desemn*, începând en linii curbe și păstrând pentru mai

târziu desemnele compuse din linii drepte. Aceste desemne, mai bine zis acest curs de desemn, este cea mai practică și mai importantă inovație ce o dă dl Moldovan în abecedarul fonomimic.

După desemne, cari sunt puse la începutul abecedarului, și cari în cursul istorisirilor morale, ce le poate spune învățătorul, vor trebui tratate la începutul anului, urmează partea a doua: *desvoltarea literelor*. *Desvoltarea literelor* o face după metodul fonomimic, pentru care dă și „*Indrumările metodice*“ în un caș separat, dar pe lângă desemnele necesare pentru explicarea literelor pe baza metodului fonomimic, găsim și desemne cari sunt ale cuvintelor normale, aşa încât învățătorul poate aprofundă prin acest din urmă cunoștințele însușite cu ajutorul metodului fonomimic. La dezvoltarea literelor procede de-odată și cu literile scrise și cu cele tipărite; — și o poate face aceasta fiind mâna elevilor exercitată prin desemnele dela începutul abecedarului. În acest fel găsim în acest abecedar ușurință în dezvoltarea literelor și îmbinarea sunetelor în silabe și cuvinte, caracteristică metodului fonomimic, împreunată cu temeinicia metodului cuvintelor normale și practicitatea metodului scripto-legic.

După dezvoltarea literelor mici și mari urmează partea a treia: *lectură morală, potrivită copiilor de 6 - 7 ani*. Din înșirarea aceasta se vede superioritatea acestui abecedar, față de abecedarele ce le avem astăzi și propun Ven. Consistor să-l aprobase pentru școalele noastre.

Propun însă să se facă întru căt se poate chiar și la întâia ediție schimbările următoare: 1) să se atâșeze cărții o pagină cu titlu pe hârtie albă; 2) spațiul dintre singuracelile cuvinte să fie mare, ca să fie mai distinct corpul fiecărui cuvânt; aşa cum este astăzi, nu se prea poate observa granitetea cuvintelor, fiind că între cuvinte nu este mai mult spațiu decât între silabe și 3) să se facă toate schimbările și corecturile indicate în abecedar cu cerneală roșie.

În abecedar sunt câteva provincialisme sau cuvinte locale ca d. e.: nana, tina, cati, fema, puși, gogule, gaiu etc., însă când ne gândim, că abecedarul trebuie să se acomodeze priceperii, cunoștințelor și cuvintelor ce le aduce elevul de acasă, nu pot fi privite ca greșeli și cel mult pentru răspândirea și lățirea acestei cărji bune ar fi de dorit, ca să se înlocuiască cu altele.

Ca o parte bună a Indrumărilor metodice la abecedarul fonomimic scrise de Iosif Moldovan, reliefez faptul, că pentru dezvoltarea literelor sunt grupate toate istorisirile. În jurul unei singure persoane, a lui Ionel, și aşa este eliminată în parte acuza gravă ce se aduce metodului fonomimic, de a umplea capul elevului cu prea multe povești fără rost. Dintre dezvoltările literelor indicate în aceste Indrumări metodice, îmi pare mai puțin succesașă dezvoltarea literei **I**, care în abecedarele ungurești încă este dezvoltată dela găște, dar îi ajută cuvântul „liba“, la noi aş lăsa cuvântul găscă pentru dezvoltarea literei **g**; iar pentru **I** aş lăsa „limba“; tot aşa aş înlocui dezvoltarea literei **v** în loc de tren (vonat) cu cuvântul onomatopeic „veveriță“. Anume pentru aceste sunete este mai greu să găsești în natură un sunet corăspunzător și aşa autorii abecedarelor fonomimice, și aşa și cei maghiari, au cercat să le deducă din cuvinte cari se încep cu sunete corăspunzătoare.

Ca oricare metod aşa și *metodul fonomimic* va trebui să se desvoalte cu timpul, dar în faza în care ni-l prezintă dl I. Moldovan în „*Abecedarul fonomimic*“ și „*Indrumările metodice*“ este o treaptă destul de înaltă în scara progresului din viitor.

94

Propun Venerabilului Consistor, ca pe lângă schimbările indicate, să aprobase „*Abecedarul fonomimic*“ înlocuit și desemnat de Iosif Moldovan învățător-director școlar în Arad“, pentru școalele noastre poporale, iar „*Indrumările metodice* la Abecedarul fonomimic de Iosif Moldovan înv.-dir. școlar în Arad“ să se aprobase ca carte auxiliară pentru învățători..

Arad 16/28 Aprilie 1917.

Victor Stanciu.

Oficiul parohial.

Credinciosul, badea Mitru, era înzestrat dela naștere cu daruri alese. În corpul lui sănătos se adăpostea o minte ageră, care însoțită de o energie ce nu iartă, la ajutat, ca din om sărac să ajungă avut. Si fiindcă era convins, precum însuș adeseori spunea, că „cruțarea însemnă jumătate de căștig“ perhoreșca luxul și astfel copiii lui s-au obicinuit se umble în haine simple, pecând alții umblău în haine de catifea și mătase. Era, prin urmare, un gospodar de model, dar și creștin bun. Avea ei scăderi — ca toți oamenii, dar umbra ce o lăsau acestea asupra individualității lui nu-i întuneca aureola virtuților.

La acest om rar, eu am admirat, în deosebi, un lucru, nu prea obicinuit la alții. Anume: felul, cum își pură evidența afacerilor. Dacă mergeai la el și intrai în discuții despre branșa lui, te uimea precizunea cu care îți vorbiă despre evenimentele anilor trecuți: când i-a bătut grindina țarina, când a fost zăpada cea mai timpurie, când a fost boala de vite etc, iar când era vorba despre afacerile gospodăriei lui, — nu fără vădită mândrie — luă notișele de după grindă, le scutură de colb și cetea din slovele notate pe vremuri. Si zicea, că fără acestea încreșteri nu și-ar putea conduce economia cu succes.

E de sine înțeles, că destăinuirile de acestea au facut cea mai bună impresie asupra mea și chiar fără a vrea îmi venea să mă compar cu el. Mi-am zis aşa: badea Mitru e capul unei familii cu gospodărie intimă, iar eu sunt capul unei comune bisericești. Fiecare, în cercul său, avem un rol analog de activitate și mijloacele încă se asemănă. Eu grijesc de educația și luminarea fiilor mei susținători, el grijeste de educația fiilor săi, pe cari i-a crescut în credință și frica lui Dumnezeu, dar cu o singură deosebire, că pe când vorba lui e o poruncă sfântă, fiind mei susținători o mai tardă și atunci caut să mă măngâi cu pătânia lui „Popa Tanda“ al maestrului Slavici.

Destul că din multimea punctelor, în cari analoga ne adună, pe mine și pe badea Mitru, s'a cristalizat un lucru. Dacă pe el, precum marturisea, l-a ajutat, în gospodărie, contabilitatea și evidența afacerilor, pe mine, în succesele realizate, m'a ajutat Oficiul parohial. Cum? aceasta nu astă de lipsă să o mai spun.

De aceea nu fără consternare am auzit, în timpul din urmă, păreri venite dela frați, cari sub euvință, că agendele oficiului parohial îl împedecă pe preot în misiunea pastorală, pretind nu știu ce: simplificarea, ori poate chiar stergerea oficiului parohial. Un anacronism al timpului și acesta, care nu se poate aduce în concordanță cu misiunea pastorală, ceea ce își și astă explicarea.

Misiunea pastorală nu constă numai din învățarea cuvântului divin, din rugăciune, respective cele-

brarea serviciului divin, ei și din *conducerea credincioșilor*. Conducerea sau guvernarea credincioșilor reclamă o specială acțiune prin care se efectuesc agendele impreunate cu guvernarea, ceeace, cu alt cuvânt, se numește: administrație bisericească.

Pe scara administrației bisericești, oficiul parohial e ultima treaptă, care stă în atingere nemijlocită cu massa credincioșilor. Oficiul parohial e arteria, care ține viu pulsul la periferiile corpului bisericesc, de aceea e un factor destul de important.

La începutul creștinismului, de bună seamă, nu s'a cunoscut oficiul parohial. Apostolul Pavel a instituit de episcopi pe Timotei și Tit, iar lui Tit îi scrie: „*Pentru acesta te-am lăsat pe tine în Crite, ca cele ce lipsesc să-lăsă îndreptea și să așezi prin cetăți preoți, precum și-um poruncit*“ (Tit, 1, 6). Deci, unde Pavel nu ajunge, instituie pe alții, și prin epistole le dă drumări cum să conducă biserică. Lătirea și consolidarea bisericii a adus cu sine însă, ca puterea guvernării, concentrată în mâna episcopatului, să se execute pe calea administrației bisericești, a cărei ultimă etapă este oficiul parohial.

Oficiul parohial n'a putut să fie niciodată un organ superflu în biserică, și cu atât mai puțin acum nu. Nici odată, nu s'a abătut asupra bisericii mai multe și mai mari primejdii decât acum, când dispozițiile guvernului bisericesc trebuie aduse la valoare practică.

Luerul acesta însă nu se înțelege pretulindenea și din partea lăzilor. Mai demult, un fierbător, aspirant la protopopie, exprimase, că dacă ar ajunge protopop idealul lui ar fi să facă din preoți predicatori, dar nu biroerați. El însuși era excelent orator ocazional, dar în predică nu l-auzit. Destul că după moartea lui, în parohie s'a constatat incurcături în loc de ordine. Alții jărăsă susțin, că preotul cu voiajune, toate le poate. Si mi-se pare, că aceștia au dreptate.

Agendele oficiului parohial, incontestabil, îi dau preotului de lucru, dar nu în măsura de a neglija predica și rugăciunea. Dovadă sunt preoții, cari toate le efectuează cu surces.

Eu am convingerea, că oficiul parohial constituie o parte integrală a chemării preoțești, iar ceice neglijă acest oficiu păcătuiesc în contra chemării lor.

Să punem cazul, că oficiul parohial nu execută dispozițiile regulamentare cu privire la funcționarea comitetului, sinodului și epitropiei parohiale; că nu e conștiințios în purtarea matriculelor, ori nu e pedant în păstrarea documentelor parohiei și ne putem închipui în ce haos se învârtă veața bisericească în comuna respectivă. Si lacuna ce o deschide neglijența preotului în partea administrativă, nu se va putea repara prin cele mai excelente predice rostite de pe amvon. Faptele sunt mai tari decât cuvintele.

Dar, îngrijirea numai de suflete e o funcție unilaterală în guvernarea bisericii, până când aceasta își are și partea sa materială, care servește la promovarea binelui sufletesc al credincioșilor. Deci, nici administrarea averilor bisericești nu poate cădea din sfera de activitate a preotului. Unde dânsul nu ia parte activă și nu controlează această administrație, acolo se sgăduie temelia. În trecutul bisericii astăzi nenumărate cazuri de neglijență, de această natură,

cari ne pot servi de învățătură. Iată, unele mai apoape de mine:

In comuna mea, azi, lipsește întravilanul parohial cu desăvârsire, precum și 2 jugăre de pământ bisericesc. Dar nici o ormă nu se află despre felul dispariției lor, afară de tradiția, care ne spune numai, că odată au existat. Casa comună e zidită pe întravilanul bisericesc, acum, în parte, expropriat, fără a află urmă despre forma și felul cum s'a întâmplat. În lipsă de dovezi nici nu mă cogeu să învinu pe preotii acelora vremuri, pentru neglijență în îngrijirea sufletelor și a averilor bisericești pentru faptul, că tradiția vorbește despre un trecut vîjelios al acestei comune bisericești. Dar față de aceste stări posteritatea așteaptă, cu drept cuvânt, că cel puțin să se fi purtat o condică a parohiei, ca oglindă a trecutului. Si nici a-easta nu există. Cronica alcătuită de mine e intermitentă pe tradiție care, în multe privințe, nu poate corăspunde adevărului istoric.

Iată lucruri, cari se țin de sfera activității oficiului parohial, dar, aici, spre dauna și regretul posterității s-au neglișat.

Trăim, acum, evenimentele cele mai mari, din căte a văzut lumea și biserică, cari nu vor trece fără să atingă într-un fel sau altul și biserică noastră din fiecare comună. De aceea e datoria oficiilor parohiale a învățării, ca să înregistreze tot ce astăzi de importanță pentru istoricul parohiei.

* * *

Un caz nostrim mi-a servit de îndemn la scrierea acestui articol, care nu cred să fără interes să-l cunoască și ceteriori: Între multele lipse create de răsboiu se numără și lipsa de petrol. În timpul din urmă autoritățile au distribuit canități mai mici cu îndrumarea, ca în primul rând să fie provăzute oficiile publice și — încât se ajunge — căte ceva să se dea și particularilor. Din combinație lipsează însă oficiul parohial. Si am întrebărat pe functionarul executant, că de ce n'a ținut cont și de oficiul parohial? La aceasta mi-a răspuns, că la oficiul parohial nu se lucrează. Că, — zicea dânsul, — din proprie experiență știe să spune, cum într-o comună mersese la oficiul parohial în cauza unor date matriculare, iar preotul a luat matriculele de după sobă, căci nu avea nici dulap pentru arhivă. Si a adăugat: „Apoi la aşa un oficiu mai poate să vorba de lucru?“

Cred că faptul acesta nu mai are lipsă de comentar și e destul de instructiv ca să se știe, ce înseamnă negligarea oficiului parohial și a lui dă importanță, pe care o merită.

Nicolae Crișmariu.

Poșta redacției.

G. Ch. în P. Notița respectivă a fost publicată în aproape toate cotidianele streine. Precum astăzi noi, cazurile la care se referă sunt atât de variate și reclama o distincție atât de minuțioasă, încât credem că ai face mai bine să consulți un avocat.

A. în Th. Credem că e mai bine să-l lăsăm în măta Sfântului,

Nr. 1931/1917.

Concurs.

Prin aceasta se publică concurs pentru deplinirea catedrei vacante de limba și literatura română și de limba și literatura germană dela institutul pedagogic ort. român din Arad.

Beneficiul impreunat cu aceasta catedră este următorul :

1. Salar fundamental de 2600 cor. în caz de aplicare provizoră numai 2200 cor.
2. Cvinecvenalele (6) de căte 200 cor.
3. Bani de cortel 800 cor. respective pe timpul aplicării provizore numai 600 cor.
4. Participarea, ce va avea să i-o recunoască guvernul țării, la fondul de penziune în sarcina statului

Dela recurenți se cere să aibă calificăție pentru profesura de preparandie de stat, precum și calificăția conform §-lui 122, punct 10 din Statutul organic.

Recursele sunt a se adresa Consistorului ortodox român din Arad, în 30 zile dela prima publicare a acestui concurs.

Recursele sunt a se ajusta cu următoarele documente și informații:

- a) Autobiografia pe scurt a recurenților.
- b) Atestat de botez din matricula bisericăască, din care să se vadă, că respectivul e român de religie gr.-or.
- c) Atestat despre calificăția recurenților.
- d) Atestat de serviciu dela autoritatea imediat superioară, pentru cazul, că recurențul ar fi funcționat deja și până aci ca profesor la vre'un institut de învățământ.
- e) Eventualele dovezi despre activitatea literară a recurenților.

Arad, din ședința consistorială dela 18/31 Maiu v. 1917.

Consistorul ort. român din Arad.

2-3

Nr. 1932/1917.

Concurs.

Prin aceasta se publică concurs cu termin de 30 zile pentru ajutoarele menite a se distribui pentru anul școlar 1917/18, pe seama elevilor ordinari săraci și sărguincioși ai preparandiei ort. române din Arad.

Pentru orientarea reflectanților se adauge, că la ajutoarele de sub întrebare pot reflecta numai atari tineri, cari au de gând să cerceze preparandia numită ca elevi regulați și au cel puțin 4 clase medii sau vor fi terminat unul sau mai multe cursuri preparandiale.

Respectivele ajutoare se vor vota exclusiv pe durata anului școlar 1917/18, deci fără de vre'un angajament pentru viitor și se vor pune la dispoziția celor ajutorați în rate lunare de căte 40 cor.

Toți acei elevi preparandiali, cari în anul școlar 1916/17 au beneficiat de aceeași ajutoare intrucât doresc să fie luate în combinație pentru anul școlar viitor, au să se anunțe și ei pe baza acestui con-

concuș; la dincontră nu vor putea fi luati în socotință.

Rugările, ce sunt a se trimite subsemnatului Consistor din partea celor doritori de asemnea ajutoare, vor avea să fie ajustate cu următoare documente :

1. Extras de botez, așa cum din matricula bisericăască.
2. Testimoniu despre studiul prestat în anul școlar 1916/17.

3. Certificat oficios dela antistia comunală, vidimat de oficiul parohial concernent, despre starea materială a recurrentului și respective și a părinților lui. Certificatul să fie compus în termeni concreți, cuprindând precizarea de aproape a stării materiale, că ce avere are tată și mama recurrentului și însoțul recurrentul, ca moștenire dela rudenii. Certificatele lipsite de aceasta cerință nu vor fi luate în socotință.

4. Document dela antistia comunală despre aceea, că recurrentul — dacă a ajuns la vîrstă de asentare — e asentat ori nu, și dacă da, pe când este chemat la serviciu de arme.

Actele de sub Nr. 1 și 2, pot se fie și numai copii, dar autenticate la oficiul prezbiteral, iar certificatul despre starea materială să fie prezentat în original.

Acei elevi preparandiali, cari au fost deja ajutorați în anul școlar 1916/17 și doresc să fie ajutorați și în anul școlar viitor, e de ajuns să trimită aici, în terminul concursual, numai documentele cerute în punctul 2, 3 și 4; iar întrucât nu s-ar acomoda vor cădea dela ajutoare.

Rugările reflectanților noi, cari nu ar intra în condițiile arătate mai sus nu vor putea fi luate în socotință.

In rugări să se arate și adresa — locul și posta ultimă — unde să se trimită rezoluțunea consistorială.

Arad, din ședința cons. dela 18/31 Maiu 1917.

2-3

Consistorul ort. rom. din Arad.

Concurs.

Direcțiunea subsemnată publică concurs pentru 2 stipendii de căte Cor. 350 din „Fondul pentru ajutorarea elevilor dela seminarul diecezan gr. or. român din Arad“, preliminate pe anul școlar 1917—18, unul pentru un elev din despărțământul teologic și altul pentru un elev din despărțământul pedagogic. La concurs sunt admisi numai elevii născuți în dieceza Aradului.

Concurenții au să adnexeze la petiție : 1. Extras de botez. 2. Testimoniu de pe anul școlar 1916—17 (clericii cari au facut examen de calificăție de curs pedag. și testimoniu pedagogic). 3. Atestat de paupertate dela antistia comunală vidimat și de oficiul parohial. 4. Să justifice, cum să susțină până acum la școală. 5. Mai are și alt stipendiu.

Petiția astfel ajustată să se învoie până la 1/14 August, direcției institutului ped.-teol. gr.-or. român din Arad.

Arad, 18/31 Maiu 1917.

2-3

Roman Ciorogariu,
director.

Concurse.

Pentru întregirea vacanțului post de preot din parohia de clasa I. Belinț, tractul Belinț, să fie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Biserica și Școala“.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

- 1). O sesie parohială de 32 jugere;
- 2). Stola legală;
- 3). Locuință în natură, cu intravilan și
- 4). Eventuala întregire de dotație dela stat.

Doritorii de a reflectă la acest post sunt poftiți:

a) A nu se prezenta în parohie până ce se vor înfișa mai întâi subsemnatului protopresbiter, spre a dovedi, că au calificația prevăzută pentru parohii de clasa I., conform concluzului sinodului eparhial Nr. 84 din 1910;

b) Întru cât sunt din afară de dieceza Aradului, tot cu ocazia acestei prezenteri, au să dovedească subsemnatului că, au înaltă încredințare a Venerabilului Consistor, respectiv a Prea Sfintitului Domn Episcop diecezan din Arad, că să poată reflectă la această parohie;

c) Să-si adreseze petițiile concursuale comitetului parohial din Belinț și să le aștearne pe calea oficiului protopresbiteral gr.-or. rom. din Belinț (Belencze, Temes m.), instruite conform legilor în vigoare, cu documente în original și în terminul concursual;

d) Tot în acest termin, să se prezenteze într-o Duminecă sau într-o sărbătoare în sf. biserică din Belinț, spre așa arată desteritatea în tipic și cântare, respective în celebrarea slujbei dumnezeiești și în oratorie.

Alesul va avea să poarte sarcinile publice după sesie, după locuință și după intravilanul parohial și fără altă remunerație, să catihizeze școlarii gr. or. rom. din parohie

Comitetul parohial.

În înțelegere cu mine:

Gherasim Sîrb,
protopresbiter.

—□—

1—3

Pentru indeplinirea postului invățătoresc-cantorial dela școala ort. rom. din comună Husasău, protopresbiteratul Peșteșului, se publică concurs, cu termin de alegere pe ziua de 2/15 iulie 1917.

Venite:

1. Locuință cu 2 chilii, cămară și tindă, în localitatea școalei și un intravilan de $\frac{1}{4}$ jugher, lângă școală.
2. 240 cor. bani din repartiție pe popor.
3. Stolele cantoriale îndatinat.
4. 8 jughere catastrale pământ arător și fânațe.
5. Intregirea dela stat.

Doritorii de-a ocupa acest post se avizează, că cererile de concurs, adresate comitetului parohial din Husasău, să le înainteze subsemnatului, până cu 8

zile înainte de alegere, având, cu știrea mea, a se prezenta în acest timp în parohie, pentru a-și dovedi aptitudinile în cântare și tipic.

Comitetul parohial:

Filip Teaha,
preot-președinte.

Gheorghe Bordăș,
notar adhoc.

În conțelegeră cu: Alexandru Munteanu, protopresbiter, inspector școlar.

—□—

1—3

Pentru indeplinirea posturilor de invățător-cantori din parohiile mai jos înșirate, se publică concurs cu termin de alegere de 30 zile, dela prima publicare în organul oficios diecezan, și anume:

I. În Dernisoara (Alsóderna) pe lângă beneficiul:
1. Bani gata dela poporeni 500 cor. 2. Pământ arător 8 jughere, valorat în 100 cor. 3. Drept de păsunat pentru 8 vite. 4. Drept de lemne 8 părți. 5. Stolele îndatinat. 6. Pentru școala de repetiție 40 cor. 7. Întregirea asigurată dela stat.

II. În Șumugiu (Váraduzsopa) pe lângă beneficiul:
1. Bani gata 764 cor. 26 fil. 2. Pământ 8 jughere, valorat în 60 cor. 3. Stolele îndatinat. 4. Folosință unui intravilan. 5. Întregirea dela stat. (Cuartir acum nu este, dar se va edifica).

III. În Tășad (Tasádfő) postul I. pe lângă beneficiul:
1. Bani gata 868 cor. 2. Folosință unui intravilan. 3. Stolele îndatinat. 4. Întregirea dela stat.

Afără de Șumugiu celelalte au locuințe în natură, cu grădină de legume. Pentru scripturistică și participare la conferințe, se vor da sumele stăverite de superioritate. De curățitul și încălzitul salei se vor îngrijii parohiile.

Aleșii vor avea a provedea și invățământul adulților, precum și strana și alte trebuințe cantoriale, instruind elevii în cântările bisericești, conducându-i regulat la sf. biserică.

Reflectanții la aceste posturi, sunt poftiți să-și înainteze petițile ajustate cu documentele recerute, adresate respectivului comitet parohial, la P. O. oficiu protopopesc din Oradea-mare, având a se prezenta în vre-o Duminecă ori sărbătoare în sf. biserică din comună respectivă, spre a se arăta poporului, dovedindu-și capabilitatea în tipic și cântare.

Comitetele parohiale.

În conțelegeră cu: Andreiu Horvath, protopopul Orăzii-mari, inspector de școale.

—□—

1—3

Pentru indeplinirea parohiei de cl. III-a din Păiușeni (Paizs) se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în organul oficios „Biserica și Școala“.

Emolumentele sunt:

1. Uzură fructul unui intravilan parohial.
2. Birul legal.

3. Stolele legale

4. Intregirea dela stat.

Darea publică după beneficiul preoțesc o va solvi alesul.

Reflectanții sunt poftiți, ca recursele ajustate conform regulamentului pentru parohii și adresate comitetului parohial din Păiușeni, să le subșearnă oficiului ppbiteral din Buteni având până la terminul regulamentar a se prezenta în sf. biserică din Păiușeni spre a-și arată dezeritatea în oratorie și cele rituale.

Comitetul parohial.

In conțelegere cu : F. Roxin, ppbiter

—□—

2—3

Pentru indeplinirea posturilor vacante învățălorești din protopopiatul Beliului se publică concurs cu termen de alegere de 30 zile dela prima publicare.

1. Călace, salar în bani 600 cor. și intregirea dela stat.

2. Chișlaca, salar 600 cor. și intregirea dela stat.

3. Craiova, salar 600 cor. și intregirea dela stat.

4. Coroiu, salar 600 cor. și intregirea dela stat.

5. Cărăseu, salar 600 cor. și intregirea dela stat.

6. Dumbrăvița de codru, salar 600 cor. și intregirea dela stat.

7. Sânmiclăușul de Bîns, salar 600 cor. și intregirea dela stat.

8. Șiad-Rogoz, salar 600 coroane și intregirea dela stat.

9. Suplac, salar 600 de cor. și intregirea dela stat.

10. Susag-Tălmaciu, salar 600 de coroane și intregirea dela stat.

11. Tăgădău, salar 600 cor. și intregirea dela stat.

12. Ursad-Poelușe-Hodisel, salar 600 de cor. și intregirea dela stat.

13. Urvișiu de Bîns, salar 600 cor. și intregirea dela stat.

La școalele acestea sunt locuințe acomodate și grădini de legume pentru învățători precum și stole cantoriale îndatinat.

Recurenții amăsurat prescriselor §-lui 58. din regulamentul școlar au a-și înaintă suplicele adresate comitet. parohial la subscrișul în Feketegyörös, având a-se prezenta la sf. biserici din comunele la cari reflectează pentru a-și dovedi îscusința în tipic și în cîntări.

F. Giris la 3/16 Ianuie 1917. Petru Serbu,
protopop.

—□—

2—3

Conform ord. Vener. Consistor Nr. 3343 B. 1916.

Pentru indeplinirea parohiei de clasa III-a Husașău, protopresbiteratul Peșteșului, se publică concurs repetit, cu termen de alegere pe ziua de 24 Iunie 7 Iulie 1917.

Emolumente:

1. Casă parohială și dependențele, cu intravilan de 1200 stângeri pătrați.

2. Pământ parohial de 16 jugăre catastrale, arător și fânațe.

3. Birul preoțesc dela fiecare număr de casă cîte-o măsură de cuceruz, sau prețul ei curent. Chiriașii cîte-o $\frac{1}{2}$ măsură.

4. Stolele îndatinat și precizate în protocolul comitetului parohial din 3/16 Iulie 1916.

5. Intregirea dotațiunii dela stat.

Doritorii de-a ocupă această parohie sunt invitați a-și înaintă rugările adresate comitetului parohial din Husașău, Prea Onor. oficiu protopopesc în Mezőteleged, în terminul legal; iar în parohie se vor prezenta cu strictă observare a §-lui 33 din Regulamentul pentru parohii, pentru a se face cunoscuți poporului, a servi, sau a cântă și predica.

Comitetul parohial.

In conțelegere cu : Alexandru Munteanu, protopresbiter ort. român.

—□—

2—3

Pentru indeplinirea următoarelor parohii vacante din protopopiatul Beliului se publică concurs cu termen de alegere după expirarea intervalului de 30 zile dela prima publicare.

1. Archiș, dotațiunea e: pământ parohial de 10 jug, catastr. bir dela toată casa cîte $\frac{1}{2}$ măsură cuceruz, stolele îndatinat și congrua, parohia e de cl. III.

2. Bochia Benești, de clasa III., beneficiul e: bir cîte una măsură cuceruz dela fiecare casă, stolele îndatinat și intregirea dotațiunii dela stat.

3. Cărăseu, de clasa II., emolumentele sunt: pământ parohial de 5 cubule, un intravilan de 600□, bir dela toată casa cîte una măsură de bucate, stolele îndatinat și intregirea dotațiunii dela stat, arânda căsei pentru preot o va plăti comună bisericească.

4. Cumănești, de clasa III., dotațiunea e: pământ parohial de 12 jug. catastr. stolele obicinuite, intregirea dotațiunii dela stat.

5. Hășmaș — B. Urviș — Clit, de clasa III., emolumentele sunt: pământ parohial de 12 jugăre, din Urviș și Clit, bir cîte o $\frac{1}{2}$ măsură cuceruz dela toată casa, din Hășmaș cîte o ziua de lucru de familie, stolele îndatinat și intregirea dotațiunii dela stat.

6. Mărăuș, de clasa III., beneficiul e: pământ de 15 jug. catastr., bir cîte $\frac{1}{2}$ măsură cuceruz dela fiecare casă, un intravilan de 800□, stolele uzuale și intregirea dotațiunii din vîsteria statului.

7. Nermis, de clasa III., beneficiul e: casă parohială și grăjd, pământ parohial de 3 jug., bir dela fiecare casă cîte o măsură grâu și cuceruz, stolele îndatinat și intregirea dotațiunii dela stat.

8. Sic M., de clasa III., beneficiul este: pământ parohial de 15 jug., dela fiecare casă cîte $\frac{1}{2}$ măsură cuceruz bir, stolele uzuale și intregirea dotațiunii dela stat.

9. Suplac, de clasa II., dotațiunea e: pământ parohial de $4\frac{1}{2}$ jug., bir dela fiecare casă cîte una măsură cuceruz, stolele îndatinat, pentru cel îndreptat e asigurat maximul dotațiunii dela stat.

10. Ursad cu $\frac{1}{8}$ din Hodişel și Poclușe, de clasa III., beneficiul e: bir căte una măsură de cucuruz dela casă, din Hodişel însă căte $\frac{1}{2}$ măsură și căte o zi de lucru cu mâinile, pământ parohial 15 jug. catastrale, stolele îndatinat și întregirea dotației dela stat.

In toate comunele acestea sunt competențe de păsunat pentru vite. Cei aleși afară de Nermis se vor îngrăji de locuințe.

Reflectanții până la alegere, sunt poftiți a se prezenta în cutare Duminecă ori serbătoare la sfintele biserici pentru a cântă, ori celebră și predică, având relursele a-le înaintă la subscrisul în Feketegyörös.

F. Grig. la 3/16 Iunie 1917.

Petru Serbu,
protopop.

—□—

2—3

Pentru întregirea vacanțului post de preot-paroh din parohia de clasa I. Bara, tractul Belințului, se scrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în organul diecezan „Biserica și Școala“.

Emolumentele impreunate cu acest post sunt:

1. O sesie de pământ, parte arător, parte fânaț;
2. Intravilan parohial de $\frac{3}{4}$ jogăr;
3. Stolele legale și
4. Eventuala întregire de dotație dela stat.

Alesul va purta sarcinile publice după sesie.

De asemenea se obligă ca, fără altă remunerație, să catibizeze școlarii gr. or. rom. din parohie.

Doritorii de a reflectă la acest post, pe lângă respectarea și lui 33 din Regulamentul pentru parohii, au să dovedească:

a) Că posed calificarea pretinsă prin concluzul sinodului eparhial de sub Nr. 84/1910 și

b) Că intrunesc toate condițiile concursuale.

Intrunirea acestor condiții trebuie să o dovedească oficiului protopresbiteral de-odată cu înșinuarea dorinții de a se prezenta poporului.

Întrucât sunt din alte dieceze, trebuie să dovedească, totalunci că, au consimțământul Consistorului, respectiv al Episcopului diecezan, de a reflectă la această parohie.

Sunt poftiți mai departe ca, în terminul concursual, să se prezinte într-o Duminecă sau într-o sărbătoare în sf. biserică din Bara (Barafalva, Krassó-Szörény megye) spre a-și arăta desteritatea în cântare și tipic, eventual în slujire și în oratorie.

Poftiți, instruite cu documentele de lipsă, în sensul indicat mai sus, se trimite comitetului parohial din Bara, pe calea oficiului protopresbiteral gr. or. rom. din Belinț (Belenče, Temes megye), în terminul concursual.

Comitetul parohial.

In înțelegere cu mine: Gherasim Sîrb, protopresbiter.

—□—

2—3

În baza rezoluției Vener. Consistor de Nr. 922/977 B. pentru îndeplinirea postului de paroh din parohia Mezőpeterd (M. Peterd), devenit vacant prin moarte parohului G. Pirtea, prin aceasta se publică

concurs cu termin de alegere de 30 zile dela prima publicare a concursului în organul diecezan oficios.

Venitele acestei parohii sunt:

1. Casa parohială cu supraedificatelor și grădină.

2 Pământ parohial 24 jughere catastrale și dreptul de păsunat.

3. Bir parohial 8 cubale grâu și 8 cubule primăveri din partea bisericei.

4. Stolele îndatinat, care la credincioșii din filii se socotesc duplu.

5. Eventuala întregire dela stat.

Parohia este de clasa I.

Preotul fiitor va avea să supoarte toate dările pentru sine, și să provadă fără altă remunerație catehizările elevilor nostri dela orice școală din parohie.

Recurenții sunt poftiți să înainteze petițele cu documentele originale pretinse în concluzul sinodal Nr. 84/913 și cu atestat de moralitate, adresate comitetului parohial din M. Peterd, P. On. oficiu protopopesc din Oradea-marea, având a se prezenta cu strictă observare a dispozițiunilor regulamentare. În sfânta biserică de acolo, spre a-și arăta capabilitatea în tipic, serviciu și oratorie.

M. Peterd, din ședința comitetului parohial ținută la 23 Aprilie (6 Maiu) 1917.

Nestor Popa,
adm. par. preș. com.

Alexandru Sala,
not. comit.

In conțelegere cu: Andrei Horvath, protopopul Orăzii-mari.

—□—

3—3

Tipografia diecezană

execută cele mai moderne lucrări în branșa tipografică: cărți, reviste, foi volante, invitări de cununie și logodnă, bilete de vizită, extrase de botez, registre, note :: muzicale etc. etc. ::

Arad, str. Deák F. nr. 35.

Telefon p. oraș și com. nr. 266.